

וידבר כו' צו את בני ישראל (ו', ב'). פירש רש"י אין צו אלא זירוז, ביותר צריך לזרז במקום שיש חסרון כיס. ונראה לי על פי הרמז, דהנה האדם העובד את השם יתברך ברוך הוא צריך לעבוד בזריזות ובמדות טובות אבל העובד את השם יתברך בעצלות ובדוחק שלא ברצון אזי הרי הוא חסר הגוף שאין לו גוף שהוא כמו כיס ונרתק להנשמה וזה שרמז רש"י ביותר צריך לזרז במקום שיש חסרון כיס, דהיינו שעובד בעצלות כנ"ל*: ספר נועם אלימלך

צו את אהרן - מה כתיב לעיל מיניה (ה', כ"ו) לאשמה בה. צו את אהרן. לומר שיהיו זריזין בתורה ובמצות ששגגת תלמוד עולה זדון. משה לאמר. צו את. ס"ת תורה. צוה אותם שיעסקו בתורה. זאת תורת העולה היא העולה. לומר כל העוסק בתורת העולה כאילו הקריב עולה. הקרבנות נקראו אשה והתורה נקראת אש שנאמר (ירמיה כ"ג, כ"ט) הלוא כה דברי כאש. מימינו אש דת למו (דברים ל"ג, ב') דת למו אותיות תלמוד. הקרבנות נקראו לחם את קרבני לחמי (במדבר כ"ח, ב') ותורה נקראת לחם לכו לחמו בלחמי (משלי ט', ה'). כשם שאי אפשר לעולם בלא לחם כך אי אפשר לעולם בלא תורה: בעל הטורים

איתא כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה (מנחות ק"י א), כשאדם מחדש איזה דבר חכמה בתורה הוא נותן מוחין באותן הדיבורים, מפני שהיו המוחין בתחילה בהעלם מלובשים באותן הדיבורים, ועכשיו הוא מפשיט אותם מהלבוש, ומתגלים ומתגדלים, וזהו קישוטי כלה, וכן כשהוא מדבר דברי תורה בדחילו ורחימו, הוא נותן מוחין באלו הדיבורים, ולכן כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה, מפני שכאשר הוא מדבק באותן הדיבורים ביראה ובאהבה, אז הוא נותן חיות חדש באלו הדיבורים, אף על פי שנתקלקלו מחמת חטאים, אף על פי כן הם לבושין דמלכא, אבל כשהיה בית המקדש קיים והיה מקריב קרבן עולה, היה נותן כח אף בעולם המעשה: (ליקוטי אמרים דף ג' ע"ג, והוא בקיצור בכתר שם טוב ח"ב דף ג' ע"ב) ספר בעל שם טוב עה"ת

ונראה לי דלשון צו, צוותא וחברותא. והענין שזכרנו לעיל (פ' ויקרא) בביאור ירושלמי לבש שמואל חלוקן של ישראל (ירושלמי תענית ב', ד'), דמבואר על פי משל השר ששינה לבושו כדי שיוכל להתחבר עם בן המלך שירד מחשיבתו ולהעלותו וכו'. וה"נ יהיה כך, דמצינו בהני תרי בדחי (תענית כ"ב.) שהתחברו את עצמם עם כל איש ואיש כדי להעלותו ולייחד וכו', זולת מי שהיה שרוי בצער ועצבות אז היה צריך לבדחו כמו שכתבתי למעלה (עיין פ' תצוה, פ' בהר, ועוד) בשם מורי. וז"ש צו את אהרן ואת בניו, שיתחברו עם מדריגת כל איש ואיש כדי להעלותו, שהיא עליית השכינה בסוד בזאת יבא אהרן אל הקודש (ויקרא ט"ז, ג') כנודע, וה"נ אמר כך זאת תורת העולה והבן: ספר תולדות יעקב יוסף

ענין חטאת ועולה, חטאת קודמת לעולה (זבחים פ"ט, ב'). כי 'חטאת' הוא אור ישר מעולם העליון לעולם התחתון, ו'עולה' הוא אור חוזר מעולם התחתון לעולם העליון (עי' זוה"ק ח"א רמ"ו, א'), ולכן עולה כולה כליל. וזהו 'ויקרב

שיתסר ושיבסר

מה שנוהגין אנשי מעשה להוסיף שיתסר ושיבסר לשמוח בהם ולעשות אותם ימי משתה ושמחה, כפי הסלקא דעתך שבש"ס [מגילה ב.]. היה נראה על פי דברי מרן זצ"ל בספרו אמרי נועם [לעיל במאמר מ"ד לפורים] אשר המילוי של חנ"ם הם אתוון מנו"ת, שעל זה נתייסדה מצוות משלוח מנות, לבקש מאת שוכן שחקים שיחננו מאוצר מתנת חנם. והנה הזמנים לקריאת המגילה מן י"א עד ט"ו הם מספר אדנ"י, רומז לדין, בסוד מלך במשפט יעמיד ארץ [משלי כ"ט ד'], לזאת מוסיפין י"ו וי"ז, ובצירוף זאת נעשה מספר חנ"ם. [ונרמז גם כן מה שנתנו הקדמונים סימן פל"ג, אשר ביום שיחול פורים יחול ל"ג בעומר (עיין בטור או"ח סימן תכח), כי ט"ז י"ז עולה ל"ג]: ספר אמרי נועם - לפורים

בגמרא מגילה, ואימא שיתסר, שיבסר כו'? (ומתרצת הגמרא), ולא יעבור כתיב. איתא מהרבי ר' בונם ז"ל מפשיסחא, שיש להתייגע בהוא אמינא של גמרא, שהוא אמינא של גמרא גם כן אמת. וי"ל, דגם ההוא אמינא של 'ואימא שיתסר ושיבסר', וגם המסקנא 'ולא יעבור כתיב' - הכל נכון. דימי הפורים י"ד וט"ו אינם פוסקים, והכח מהם נמשכים גם אחר כך לכל השנה. וזה הכוונה 'ולא יעבור' - שאינו עובר ואינו פוסק, כי הכח נשאר ממנו לכל השנה. גם י"ל 'ולא יעבור' - שלא יפסק, שימי הפורים ימשיכו בכל הדורות, וכדאיתא, חנוכה ופורים לא בטלו גם לעתיד לבא. [מרן אדמו"ר ה"לב שמחה" זצוק"ל מגור, בסעודת פורים בקו"פ, אין מצויין השנה]:ספר קול מבשר ח"ב - וערטער – המשך

על התורה ועל העבודה

את העולה ויעשה כמשפט' (ויקרא ט', ט"ז), היינו כמו ראש חודש תשרי האותיות הם למפרע בסוד אור חוזר (חסר). ודו"ק: ספר קדושת לוי

כל זכר בבני אהרן יאכלנה וגו' כל אשר יגע בהם יקדש. ופרש"י להיות כמוה כו'. הנ"ל בזה שהתורה מרמזת בזה גודל מעלת דיבוק חכמים וצדיקי הדור כל המסתופף בצילם ומתאבק בעפר רגליהם. אף כי הוא אינו במדריגה הנכונה עכ"ז אם הוא מחובר לטהור יש לו תקומה להיות לו עלי' ע"י הצדיק כי כל המחובר לטהור טהור. כמ"ש במשנה במס' זבחים פ"ט הקרנים והטלפים כ"ז שהם מחוברים יעלו פרשו לא יעלו רמז על הנ"ל אם הוא מחובר לצדיק יעלו עמו אף שהוא בשפל המדריגה. וזה המרומז בפ' כל זכר בבני אהרן בחי' דכר ומשפיע הוא הכהן בחי' החסד כו'. כל אשר יגע בהם יקדש להיות כמוה להעלות אותו עם עבודתו. ובגמ' יליף מהכא טעם כעיקר כי כן הוא כח הצדיק לתת טעם בתו"מ שלו להרימם למעלה. כמו ששמענו מאת הרב הצדיק המנוח מהו' חייקא המדורא זלה"ה שהיה עוסק בתעניות וסגופים כמה פעמים משבת לשבת והיה נעור אלף לילות לעסוק בתורה ועכ"ז לא הרגיש בנפשו תיקון השלימות עד אשר בא אל הרב הקדוש המגיד מוהד"ב ממעזריטש זלה"ה ותיכף נגמר תיקונו הראוי. כי הטעם שנותן הצדיק בעבודתו היא העיקר כנ"ל: ספר תפארת שלמה

אם על תודה יקריבנו. לפעמים יכול להמשיך טובות על ידי הדיבורים שהוא מדבר, למשל אם הוא בשביה, ידבר מאותו ענין ארבעה צריכין להודות וכו' (ברכות נ"ד ב'), וכן כשחולה באיזה אברא) ידבר באותו ענין בספירות העליונים השייכים לאותו אבר: (כתר שם טוב ח"ב דף ד' ע"א, ליקוטי אמרים דף ד' ע"ב): ספר בעל שם טוב עה"ת

במדרש (ויקרא רבה ט', ה') אם על תודה יקריבנו הדא הוא דכתיב (משלי י"ד, ט') אוילים יליץ אשם, אמר רבי יודן הטפש הזה מתרגם חובתו בפיו, שמעתי בשם הרב האלוקי וכו' הבעל שם טוב ז"ל שהיה מרגלא בפומיה לומר, כל חטא שעושה אדם בלילה מוכרח הוא להגיד בפיו ביום לפני הבריות מה שעשה, אך אזנים אין להם להבין דבריו, וגם הוא אינו מרגיש בעצמו מה שפיו מעיד עליו:

ופעם אחת נסע בדרך עם החברייא ז"ל, אמר להם דעו שאותו עגלון אינו מקיים מצות טבילה ר"ל, תמהו ואמרו לא שמענו ממנו שום רמז כל היום, מיד שמו נפשם ולבם לשמוע מפי זה העגלון כל מה שידבר באותו היום עד הלילה, כיון שהגיע סמוך לשקיעת החמה, בא לאיזה אכסניא באם הדרך, וקפץ העגלון להבית, והם הלכו אחריו לשמוע מפיו איזה דבר ורמז מזה הנ"ל, שמעו שאמר העגלון לבעלת הבית, מכור לי יי"ש, ומזגה ונתנה לו ורצה לשתות, אמרה לו המתן עד שאתן לך כוס אחר, כי זה הכוס לא נטבל, השיב העגלון מה בכך שלא נטבל, וכששמעו החברייא ז"ל שמחו והודו לה' כי טוב, שחלק מחכמתו לצדיקיו ויראיו, ואז ראו כי דבר ה' בפיו אמת: (שפתי צדיקים פרשת מטות) סליק פרשת צו בס"ד: מספר בעל שם טוב עה"ת

הה"ק הר"ר אלימלך זצללה"ה אמר שנתנו לו מן השמים ד' דברים עינים ופה ומוח ולב, וסימן ונהר יוצא מעדן כו' ומשם יפרד לד' ראשים, עינים נתן להה"ק הרבי מלובלין, ופה להה"ק אי"ה ממעזבוז ומוח להה"ק הר"מ מרימענוב, והלב להה"ק המגיד מקאזניץ זי"ע ועכ"א, צדיקים הי' אומרים על הה"ק אי"ה ממעזבוז זצללה"ה שיש לו גאלד גיוואכט בפיו הק' אף שדרכו לספר גוזמאות: ופ"א שמעתי שהה"ק הר"ר אלימלך זצללה"ה נתן להה"ק הר"מ מרימענוב האזנים, כי אמר ששמע גולל אור מפני חושך כו': ספר שיח שרפי קודש

לפעמים מטעה היצה"ר לאדם ואומר לו שעבר עבירה גדולה אף על פי שאינו אלא חומרא בעלמא או שאינה עבירה כלל וכוונתו שיהא האדם בעצבות מכח זה ויבוטל בעצבותו מעבודת הבורא יתב' וצריך להבין הרמאות הזה ויאמר להיצה"ר איני משגיח על החומרא שאתה אומר שכונתך לבטלני מעבודתו יתברך ושקר אתה דובר וגם אם היא באמת קצת חטא יותר יהיה נחת רוח לבוראי שלא אשגיח על החומרא שאתה אומר לי לגרום לי עצבות בעבודתו אדרבא אעבוד אותו בשמחה כי זהו כלל גדול כי אין כוונתי בעבודה לצורך עצמי רק לעשות נחת לפניו ית' וא"כ אף שלא אשגיח על החומרא שאתה אומר לא יקפיד הבורא עלי כי כל עיקר שאיני משגיח הוא מחמת שלא אבטל מעבודת ית' ואיך אבטל מעבודתו אפילו רגע אחד וזהו כלל גדול בעבודת הבורא שיזהר מעצבות כל מה שיוכל. צוואת הריב"ש

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
T/F: 1-732-730-1588 chizuk36@gmail.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים
- אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר
להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לקבל שיעור באידיש {בערך 25 מינוט},
או דברי תורה, גליון "באר היטב" בענגליש, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי – ***אחר דלא ידע***

לזכר עולם יהיה צדיק
הרבי ר' אלימלך מליזענסק ב"ר אליעזר ליפמאן
כ"א אדר תקמ"ז זיעוועכ"א